

N:o 30.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 17 Maj 1883.
— — — — Andra Kammaren den 17 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition om ändring af § 33 i Förordningen angående fattigvården den 9 Juni 1871.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 30.)

Till Konungen.

I en under den 19 sistlidne Januari till Riksdagen aflåten proposition, har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen:

att § 33 i Förordningen angående fattigvården den 9 Juni 1871 må från och med år 1884 erhålla följande förändrade lydelse:

§ 33.

Der afkastningen af fattigvårdssamhälles för fattigvården afsedda fastigheter och kapital, inflytande bötesmedel, kollektor, frivilliga gåfvor och andra sådana inkomster icke äro tillräckliga för fattigvårdens bestridande, skall hvad derutöfver erfordras fyllas genom tillskott efter de grunder, som för kommunalutskylders utgörande i allmänhet äro stadgade.

Vid denna proposition har Riksdagen icke funnit annat att erinra, än att, då nu gällande § 33 i Förordningen angående fattigvården torde

Bih. till Riksd. Prot. 1883. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 4 Häft.

vara att anse såsom en af de delar af nämnda förordning, i fråga om hvilka, enligt ingressen till förordningen, såsom de der äro till kommunallag att hänföra, Konung och Riksdag ega att, jemlikt § 57 i Regeringsformen, gemensamt besluta, nu ifrågavarande ändring bör gifvas i förordnings form.

Med anledning häraf har Riksdagen, som icke kunnat bifalla Eders Kongl. Maj:ts proposition i oförändradt skick, för sin del antagit följande

Förordning om ändrad lydelse af § 33 i Förordningen angående fattigvården den 9 Juni 1871.

Häri genom förordnas, att § 33 i Förordningen angående fattigvården den 9 Juni 1871 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Der afkastningen af fattigvårdssamhälles för fattigvården afsedda fastigheter och kapital, inflytande bötesmedel, kollekter, frivilliga gåfvor och andra sådana inkomster icke äro tillräckliga för fattigvårdens bestridande, skall hvad derutöfver erfordras fyllas genom tillskott efter de grunder, som för kommunalutskylders utgörande i allmänhet äro stadgade.

Denna förordning träder i kraft den 1 Januari 1884.

Sitt sålunda fattade beslut får Riksdagen härmed för Eders Kongl. Maj:t tillkännagifva.

Med undersåtlig vördnad,

O. S. V.

Stockholm den 17 Maj 1883.
